

DECYZJE

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 30 września 2013 r.

określająca trzecią i ostatnią grupę regionów, w których uruchomiony zostanie wizowy system informacyjny (VIS)

(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 5914)

(Jedynie teksty w języku bułgarskim, chorwackim, czeskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim oraz włoskim są autentyczne)

(2013/493/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 767/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wizowego systemu informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 48 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 48 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 przewiduje stopniowe uruchamianie systemu VIS. W decyzji 2010/49/WE ⁽²⁾ oraz decyzji wykonawczej 2012/274/UE ⁽³⁾ Komisja określiła odpowiednio pierwszą i drugą grupę regionów, w których uruchomiony zostanie system VIS. Konieczne jest obecnie określenie trzeciej i ostatniej grupy regionów, w których gromadzi się dane przeznaczone do przetwarzania w VIS, w tym zdjęcia i dane daktyloskopijne, a następnie przekazuje je do VIS w odniesieniu do wszystkich wniosków wizowych w danym regionie.
- (2) Art. 48 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 przewiduje określenie kolejności regionów, w których uruchamiany będzie system VIS, w oparciu o następujące kryteria: ryzyko nielegalnej imigracji, zagrożenie bezpieczeństwa wewnętrznego państw członkowskich oraz wykonalność gromadzenia danych biometrycznych ze wszystkich miejscowości danego regionu.
- (3) Komisja dokonała oceny regionów nieobjętych decyzją 2010/49/WE oraz decyzją wykonawczą 2012/274/UE w świetle tych trzech kryteriów, uwzględniając, w kontekście pierwszego kryterium, elementy takie, jak średni wskaźnik procentowy odmowy wydania wizy, wskaźnik odmowy wjazdu i wskaźnik dotyczący liczby obywateli państw trzecich uznanych za nielegalnie przebywających na terytorium państw członkowskich; w odniesieniu do

drugiego kryterium – ocenę zagrożenia przeprowadzoną przez Europol; a w odniesieniu do trzeciego kryterium – fakt, że część regionów wchodzących w zakres tej grupy obejmuje państwa trzecie o znacznej powierzchni lub państwa, z których pochodzi bardzo duża liczba osób ubiegających się o wizę.

- (4) Zgodnie z art. 48 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Komisja określi datę rozpoczęcia funkcjonowania systemu w każdym z regionów określonych w niniejszej decyzji.
- (5) Ze względu na to, że rozporządzenie w sprawie VIS stanowi rozwinięcie dorobku Schengen, Dania poinformowała o wdrożeniu rozporządzenia w sprawie VIS do swojego ustawodawstwa krajowego zgodnie z art. 5 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. W związku z powyższym na mocy prawa międzynarodowego Dania ma obowiązek wprowadzenia w życie przepisów niniejszej decyzji.
- (6) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Zjednoczone Królestwo nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽⁴⁾. Zjednoczone Królestwo nie jest zatem związane przepisami niniejszej decyzji ani nie ma ona do niego zastosowania.
- (7) Niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w którym Irlandia nie uczestniczy zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen ⁽⁵⁾. Irlandia nie jest zatem związana przepisami niniejszej decyzji ani nie ma ona do niej zastosowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 60.

⁽²⁾ Dz.U. L 23 z 27.1.2010, s. 62.

⁽³⁾ Dz.U. L 134 z 24.5.2012, s. 20.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

- (8) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽¹⁾, które wchodzi w zakres obszaru określonego w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE ⁽²⁾ w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy.
- (9) W odniesieniu do Szwajcarii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy zawartej między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen ⁽³⁾, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE ⁽⁴⁾.
- (10) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu protokołu podpisanego przez Unię Europejską, Wspólnotę Europejską, Konfederację Szwajcarską i Księstwo Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które wchodzi w zakres obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2011/350/UE ⁽⁵⁾.
- (11) W odniesieniu do Cypru niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 3 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (12) W odniesieniu do Bułgarii i Rumunii niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2005 r.
- (13) W odniesieniu do Chorwacji niniejsza decyzja stanowi akt oparty na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związany w rozumieniu art. 4 ust. 2 Aktu przystąpienia z 2011 r.

- (14) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią komitetu ustanowionego na mocy art. 51 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania systemu informacyjnego Schengen drugiej generacji (SIS II) ⁽⁶⁾,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodnie z art. 48 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 767/2008, po regionach określonych w decyzji wykonawczej 2012/274/UE gromadzenie i przekazywanie danych do wizowego systemu informacyjnego (VIS) rozpoczyna się w następujących regionach:

— region dwunasty:

Kostaryka,
Salwador,
Gwatemala,
Honduras,
Nikaragua,

Panama,

— region trzynasty:

Kanada,
Meksyk,
Stany Zjednoczone,

— region czternasty:

Antigua i Barbuda,
Bahamy,
Barbados,
Belize,
Kuba,
Dominika,
Dominikana,
Grenada,
Gujana,
Haiti,

Jamajka,

Saint Kitts i Nevis,

Saint Lucia,

Saint Vincent i Grenadyny,

Surinam,

Trynidad i Tobago,

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

⁽²⁾ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

⁽³⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 160 z 18.6.2011, s. 19.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 381 z 28.12.2006, s. 4.

- region piętnasty:
- Australia,
 - Fidzi,
 - Kiribati,
 - Wyspy Marshalla,
 - Mikronezja,
 - Nauru,
 - Nowa Zelandia,
 - Palau,
 - Papua-Nowa Gwinea,
 - Samoa,
 - Wyspy Salomona,
 - Timor Wschodni,
 - Tonga,
 - Tuvalu,
 - Vanuatu,
- region szesnasty:
- Albania,
 - Bośnia i Hercegowina,
 - była jugosłowiańska Republika Macedonii (FYROM),
 - Kosowo ⁽¹⁾,
 - Czarnogóra,
 - Serbia,
 - Turcja,
- region siedemnasty:
- Armenia,
 - Azerbejdżan,
 - Białoruś,
 - Gruzja,
 - Republika Mołdawii,
 - Ukraina,
- region osiemnasty:
- Rosja,
- region dziewiętnasty:
- Chiny,
 - Japonia,
 - Mongolia,
 - Korea Północna,
 - Korea Południowa,
 - Tajwan,
- region dwudziesty:
- Bangladesz,
 - Bhutan,
 - Indie,
 - Malediwy,
 - Nepal,
 - Pakistan,
 - Sri-Lanka,
- region dwudziesty pierwszy:
- Andora,
 - Stolica Apostolska,
 - Monako,
 - San Marino,
- region dwudziesty drugi:
- Irlandia,
 - Zjednoczone Królestwo,
- region dwudziesty trzeci:
- Austria,
 - Belgia,
 - Bułgaria,
 - Chorwacja,
 - Cypr,
 - Republika Czeska,
 - Dania,
 - Estonia,
 - Finlandia,
 - Francja,
 - Niemcy,
 - Grecja,
 - Węgry,
 - Włochy,
 - Islandia,
 - Łotwa,
 - Liechtenstein,
 - Litwa,
 - Luksemburg,
 - Malta,
 - Niderlandy,
 - Norwegia,

⁽¹⁾ Użycie tej nazwy nie ma wpływu na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244/1999 oraz opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości na temat ogłoszenia przez Kosowo niepodległości.

Polska,
Portugalia,
Rumunia,
Słowacja,
Słowenia,
Hiszpania,
Szwecja,
Szwajcaria.

Republiki Francuskiej, Republiki Chorwacji, Republiki Włoskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Wielkiego Księstwa Luksemburga, Węgier, Republiki Malty, Królestwa Niderlandów, Republiki Austrii, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Portugalskiej, Rumunii, Republiki Słowenii, Republiki Słowackiej, Republiki Finlandii oraz Królestwa Szwecji.

Sporządzono w Brukseli dnia 30 września 2013 r.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Czeskiej, Republiki Federalnej Niemiec, Republiki Estońskiej, Republiki Greckiej, Królestwa Hiszpanii,

W imieniu Komisji
Cecilia MALMSTRÖM
Członek Komisji